DOM-GYMNASIUM ZU MERSEBURG.

OSTERN 1888.

II.

Abhandlung des Gymnasiallehrers Dr. Gustav Mollenhauer:

De eis verbis cum praepositionibus compositis, quae a Polybio ipso novata sunt.

No. 226.

MERSEBURG.
DRUCK VON HOTTENROTH & SCHNEIDER.

DOM-GYMNASIUM ZU MERSEBURG.

OSTERN 1888.

II.

Abhandlung des Gymnasiallehrers Dr. Gustav Mollenhauer:

De eis verbis cum praepositionibus compositis, quae a Polybio ipso novata sunt.

No. 226.

MERSEBURG.
DRUCK VON HOTTENROTH & SCHNEIDER.

De eis verbis cum praepositionibus compositis, quae a Polybio ipso novata sunt.

Cum libertas Graecis erepta esset, lingua eorum sensim depravata est, cum pro incorrupta Graeci sermonis integritate scriptores consuetudine vitiosa et corrupta uti inciperent. Nam cum ex illo tempore lingua Attica, qua clarissimi Graecorum scriptores libros optimos conscripserant, et per totam Graeciam et per Macedoniam, Syriam, Aegyptum vulgata esset neque solum in ore omnium Graecorum, sed etiam multarum barbarorum gentium esset, paulatim in illam cum aliae vocabulorum formae et dictiones quae dicuntur tum alia quoque vocabula irrepserunt et cum ea commixta sunt, ut multis modis haec vulgaris lingua (ἡ κοινή, ἑλληνικὴ διάλεκτος), cuius vestigia primum in Polybii scriptis luculentissime cognoscuntur, a lingua Attica diversa esset. Atque in hanc Polybii vocabulorum copiam aliquanto diligentius inquirere mihi propositum est. Sed huius materiae rerum et copiae uberrimae de exigua tantum parte propter loci exiguitatem disseram et demonstrabo, quantum in verbis quae cum praepositionibus coniuncta sunt formandis Polybius discrepet cum scriptoribus antecedentibus aut cum recentioribus congruat aut ab utraque parte diversus sit, omniaque ea verba copulata, quae, inscriptionibus neglectis, primum apud Polybium in usu sunt, enumerabo. Qua in quaestione videbimus magnum esse numerum eorum verborum compositorum, quae apud Polybium unum occurrunt, multoque maiorem eorum, quae ab illo vel parta vel ex communis sermonis consuetudine sumpta et in linguam Graecam inducta a posterioribus quoque scriptoribus, praecipue a Diodoro, Plutarcho, Josepho, rerum sacrarum qui dicuntur scriptoribus adhibita sunt.

Cuius rei gravissima causa, cur tanta sit copia verborum compositorum, quae a Polybio ipso novata sunt, ad huius scribendi rationem referenda est; quam dilucidissime enim legentibus ea quae narrat explicare et ante oculos ponere studet omnesque docere vult, non solum homines doctos sed etiam indoctos, ut optima quaeque exempla sibi ad imitandum proponant idoneique fiant, qui vere de rebus praesentibus iudicent recteque sua officia publica praestent. Qua re cum minus id spectet, ut ornate dicat quam ut perspicue res describat, cum saepe magna ubertate narrat, ut multis locis eorum qui legunt animis molestiam afferat, tum graves quasdam notiones sumit, quae sensus legentium moveant eorumque animis facillime concipiantur; itaque non mirum est, quod nulla necessitate coactus verbis praepositiones praefigit ad rationem quandam indicandam, quae ex continuatione serieque rerum satis intellegitur aut alio modo iam significata est; atque horum verborum usu Polybius valde a poëtis differt, qui uno vocabulo notiones plures exprimunt et rem vel actionem quandam quasi depingunt. Sed tamen multa quoque verba composita a Polybio ficta exstant, in quibus praepositioni plena vis subiecta est; atque magnus

1 *

horum verborum numerus natus est ex scriptoris studio conflandi et coartandi in unum, quae scriptores veteres seorsum expresserant.

Neque minus gravis causa, cur tam diversa a lingua Attica Polybii verba coniuncta sint, a natura linguae vulgaris repetenda est. Nam quod in lingua Graeca, ut in omni lingua, quae multa per saecula in usu fuit, posterioribus temporibus cum vocabulorum significationes mutantur tum verba composita ex antiquissimis temporibus usitata, ut omnium ore trita, plenam suam vim amittunt et in simplicis verbi notionem delabuntur, ad eandem sententiam exprimendam alteram quandam praepositionem verbo composito addere scriptores recentiores coguntur. Huc accedit, quod vulgaris illius linguae oratio non solum linguarum Graecarum, sed etiam generum dicendi variam rationem miscuit, ut simplicia *) multorum verborum a Polybio novatorum et apud Herodotum atque Hippocratem et apud poëtas et apud philosophos legantur.

Atque verborum copiam pro variis praepositionum notionibus, quamquam nonnumquam difficile est dictu qua vi praepositio singula verba afficiat, ita disponam, ut, cum semper ea verba composita quae apud unum Polybium occurrunt separatim enumerem, priore loco ea verba afferam quorum simplicia a lingua Attica non aliena sunt, deinde ea quorum simplicia a scriptoribus Atticis abhorrent.

Ἀνά.

In paucis his verbis a Polybio novatis praepositioni *ἀνὰ* principalis notio „hinauf“ subest. Sunt autem haec:

1. *ἀναστρατοπεδεύειν* castra movere 3, 110, 4: *ἀναστρατοπεδεύσας προῆγε.* 1, 24, 4. 4, 18, 9.
2. *ἀνατήκειν* liquefacere 2, 16, 9: *τῶν ἀνατηκομένων χιόνων.*

Apud unum Polybium inveniuntur:

3. **ἀνασάττειν** implere **) 12, 25 h, 2: **τῶν ἀνασεσαγμένων θυλάκων.**
4. *ἀνασωρεύειν* exstruere 8, 35, 5: *τοῦ χοὸς ἀνασωρευομένου.* 16, 11, 4; simplex huius verbi ab Aristotele aliisque scriptoribus recentioribus usurpatur.

Ἀντί.

A. Contra.

a. Simplicia sunt verba Attica:

1. *ἀντοικοδομεῖν* contrarium contendere 32, 7, 16: *χάριν τοῦ πρὸς μηδὲν ἀντιφιλονεικεῖν τῇ συγκλήτῳ.* 3, 103, 7.
2. **ἀντοικοδομεῖν** contra exstruere, munire 1, 42, 12: **ἀντοικοδομῶν ἀπορίαν παρεῖχε τοῖς ὑπεναντίοις.** 16, 30, 6 etc.
3. **ἀντιπαρακεῖσθαι** contra situm esse 3, 37, 7: **ἡ Εὐρώπη ταύταις ἀμφοτέραις (χώραις) ἀντιπαράκειται.**
4. **ἀντιπεριάγειν** in contrarium convertere 1, 22, 8: **ἀντιπεριάγοντες τὰς ἐμβολάς.**

---

*) Ubi de verbis simplicibus dico, non solum vera verba simplicia intellego, sed etiam ea verba composita vel decomposita, quibus Polybius alteram vel tertiam praepositionem addidit.

**) Desideratur in Steph. thes.

Apud unum Polybium occurrunt:

5. *ἀντιμεταλλεύειν* contra agere cuniculos 16, 31, 8: *ἀντιμεταλλεύειν τοῖς πολεμίοις ἀπέστησαν.* 1, 42, 12: *μεταλλεύειν* metalla eruere Plat. pol. p. 288 D.

6. *ἀντεμφαίνειν* repugnare 18, 28, 12: *χάριν τοῦ ἀντεμφαίνειν ταῖς ἡμετέραις ἀποφάσεσιν.* Simpl. ap. Att. trans. vi repraesentandi exstat.

7. *ἀντιπαραπορεύεσθαι* e regione a latere iter facere 5, 7, 11: *δεξιῶν παρὰ πλάγια τῶν Θρᾳκῶν ἀντιπαραπορευομένων ταῖς χώραις.*

b. Simplicia non sunt verba Attica:

8. *ἀντιδοξεῖν* (Plat. *ἀντιδοξάζειν*) contrariam sententiam habere 2, 56, 1: *ἐν πολλοῖς ἀντιδοξῶν.* 16, 14, 4. Simpl. non exstat.

9. *ἀντοφθαλμεῖν* contra aliquem oculos tollere, se alicui opponere 23, 16, 3: *πρὸς τὸ πλῆθος ἀντοφθαλμεῖν.* 1, 17, 3. 2, 24, 1 etc. *Ὀφθαλμεῖν* pro verbo Plat. *ὀφθαλμιᾶν* est: dolere ex oculis.

Apud Polybium unum occurrit:

10. *ἀντιφιλοδοξεῖν* gloriae cupiditate ductum cum alio certare 1, 40, 11: *ἀντιφιλοδοξοῦντες πρὸς τὸν Ἀσδρούβαν. Φιλοδοξεῖν* gloriae cupidum esse ap. Aristot. rhet. 2, 10 et deinceps saepius ap. Pol.

B. Loco alicuius, altera ex parte, vicissim:

11. *ἀνταποστέλλειν* vicissim emittere 21, 45, 22: *ὁμήρους δι' ἐτῶν τριῶν ἄλλους ἀνταποστέλλων.* 32, 5, 3.

Polybiana verba sunt:

12. *ἀντιπυρσεύειν* vicissim igni signa dare 8, 30, 2: *τὸν μὲν Ἀννίβαν ἔδει ἀνάψαι πῦρ ἐπὶ τοῦ τάφρου, τοὺς δὲ περὶ τὸν Τραγικὸν ἔνδοθεν ἀντιπυρσεύειν.*

13. *ἀντεπισκώπτειν* vicissim cavillari 18, 7, 5: *ὁ δὲ Τίτος τοῦ Φιλίππου χλευάζοντος μὴ βουλόμενος τοῖς ἄλλοις δοκεῖν, ἀντεπέσκωψε τὸν Φίλιππον.*

Ἀπό.

A. Ab.

a. Simplicia sunt verba Attica:

1. *ἀποθεωρεῖν* ex rebus praesentibus oculos ad res futuras convertere, longe prospicere 27, 4, 4: *ἀποθεωροῦντες τὸ γινόμενον.*

2. *ἀποθηριοῦν* proprie: ex hominis statu in statum ferae redigere, efferare 1, 18, 9: *ἀποθηριωθέντες ἐξέστησαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.* 1, 67, 6. 1, 70, 1. 1, 79, 8. 1, 81, 5, saepissime; *θηριοῦν* ap. Plat. leg. p. 935 A.

3. *ἀφιππάζεσθαι* (Xen. *ἀφιππεύειν*) abequitare 29, 17, 5: *εἰς πόλιν ἀφιππάσατο.*

4. *ἀφυστερεῖν* abesse et sero venire 1, 52, 8: *ὑπέμενε, τοὺς ἀφυστεροῦντας ἀναδεχόμενος.* 21, 22, 2.

5. *ἀποκαθίζειν* remotum ab aliqua re versari 12, 25d, 1: *ἀποκαθίσας Ἀθήνησι σχεδὸν ἔτη πεντήκοντα.* 31, 10, 3.

6. *ἀπεμφαίνειν* dissimilem esse, non convenire 5, 47, 10: *τὴν σύγκρισιν τῶν ἀψύχων τοῖς ἐμψύχοις ἀπεμφαίνουσαν εἰκὸς προσπίπτειν τοῖς θεωμένοις.*

b. Simplicia non verba Attica sunt:

7. *ἀπονήχεσθαι* enatando pervenire ad 16, 3, 14: *ἀπενήξατο πρὸς τὴν ἐπιβοηθοῦσαν αὐτῷ τριημιολίαν. Νήχειν* verbum pro *νεῖν* apud poëtas exstat.
8. *ἀποθεοῦν* ex hominum numero in deos referre 12, 23, 4: *ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον ἐβουλήθη. Θεοῦν* hac cum notione primum ex Oenom. affertur; *θειοῦν* ap. Plat. leg. 6 p. 771 B valet: deis consecrare.

Polybiana verba sunt:

9. *ἀποδερματοῦσθαι* corio privari 6, 25, 7: (*οἱ θυρεοὶ*) *ὑπὸ τῶν ὄμβρων ἀποδερματούμενοι δύσχρηστοι γίνονται.* Simpl. non exstat nisi apud Hesych. s. v. *ἰσχαλωμέναι.*
10. *ἀπουροῦν* vento a recta via distrahi 16, 15, 4: *εἰς τὴν Μυνδίαν ἀπουρώσαντας καθορμισθῆναι. Οὐροῦν* non exstat, sed *οὐρίζειν,* vento secundo provehere, ad poët.
11. *ἀπουραγεῖν* a tergo agmen ducere, extremum agmen ducere 3, 49, 13: *ἀπουραγήσας ἀσφαλῆ παρεσκεύασε τὴν δίοδον.* 3, 47, 1. 5, 7, 11. 5, 23, 10. 6, 40, 7. *Οὐραγεῖν* primum ap. Pol.

B. Cum vi effectiva et intensiva.

a. Simplicia sunt verba Attica:

12. *ἀποκαραδοκεῖν* sollicite exspectare, nisi praep. *ἀπό* solum absentiam quandam exprimit 18, 48, 4: *ἀποκαραδοκεῖν τὴν Ἀντιόχου παρουσίαν.* 16, 2, 8. 21, 36, 3.
13. *ἀπομαρτυρεῖν* aperte confirmare testimonio 31, 7, 20: *ἀπομαρτυρησαντες πᾶσι τοῖς τῆς συγκλήτου δόγμασι πεπειθαρχηκέναι τοὺς Ῥοδίους.* 31, 18, 4. 32, 1, 2.
14. *ἀποπιστεύειν* prorsus confidere 3, 71, 2: *οἱ Ῥωμαῖοι τοῖς ἐπιπέδοις* (*τόποις*) *ἀπεπίστευον.*

Verbum Polybianum est:

15. *ἀπολοιδορεῖν* cum clamore increpare 15, 34, 4: *τῶν ἀκουσάντων οἱ μὲν ἀπελοιδόρουν αὐτόν.*

b. Simpl. non sunt verba Att.; Polybiana verba sunt:

16. *ἀποθινοῦσθαι* (ex subst. *θίς, θινός* derivatum) arenae aggere plane oppleri 1, 75, 8: *συνθεωρήσας ἀποθινούμενον τὸ στόμα* (*τοῦ ποταμοῦ*). Simpl. non exstat.
17. *ἀποξυστροῦσθαι* (a subst. *ξύστρα* ductum) strigilis modo hebetem fieri 2, 33, 3: (*αἱ μάχαιραι*) *εὐθέως ἀποξυστροῦνται καμπτόμεναι*. Simpl. non exstat.

Διά.

A. Per, trans.

a. Simplicia sunt verba Attica:

1. *διακολυμβᾶν* nando transire ad 5, 46, 8: *πλειόνων διακολυμβώντων* (*τὸν Τίγριν*) *πρὸς αὐτόν.* Simpl. bis ap. Plat.

2. *διαπατεῖν* calcando pertundere 3, 55, 2: *τὴν χιόνα διαπατήσαντες.* 3, 79, 6.
3. *διαπυρσεύεσθαι* sublatis ignibus significare 1, 19, 7: *τοῦ Ἀννίβου διαπυρσευομένου πρὸς τὸν Ἄννωνα.*
4. *διοδεύειν* iter facere per 2, 15, 5: *διοδεύοντες τὴν χώραν.*
5. *διαποστέλλειν* mittere ad (hinüberschicken) 5, 42, 7: *ἐπιστολὴν πλάσας ὡς παρ' Ἀχαιοῦ διαπεσταλμένην.*
6. *διεκβάλλειν* iter facere per 10, 28, 1: *τὴν ἔρημον διεκβαλεῖν.* 4, 68, 5. 10, 29, 8.

Polybiana sunt verba:

7. *διαγωνοθετεῖν* praemium proponere certaminis i. e. de quo certamine (*δι' ἀγῶνος*) pugnatur 25, 4, 7: *ἐδόκουν οἱ Ῥωμαῖοι τὰ κατὰ τοὺς Ῥοδίους διαγωνοθετεῖν.* Simplex valet ap. Att.: certamini praeesse, diiudicare.
8. *διεξικνεῖσθαι* pervenire ad 10, 29, 3: *οὓς (τόπους) ἔδει διεκβάλλειν αὐτὸν ἕως τὰς ὑπερβολὰς διεξίκοντο.*
9. *διεμπίπτειν* incidere 38, 7, 4: *λαθεῖν εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀλλοτριότητα διεμπεσόντας.*

b. Simplicia non sunt verba Attica:

10. *διαδορατίζεσθαι* hastam mittere in, hasta dimicare 5, 84, 2: *ἐκ χειρὸς ταῖς σαρίσαις διαδορατιζόμενοι.* Simpl. ex Hesych. et Etym. M. affertur.
11. *διαστυλοῦν* fulcire columnis (*διὰ στύλων*) 5, 4, 8: *πᾶν τὸ διεστυλωμένον κατέβαλε τεῖχος.* 5, 100, 4; *στυλοῦν* est verbum scriptorum rec.
12 *διϊσθμίζειν* isthmum traducere (*διὰ ἰσθμὸν κομίζειν*) 4, 17, 7: *παρεκάλει τοῦτον διϊσθμίσαντα τοὺς λέμβους ἐπιτίθεσθαι.* Simpl. non exstat.

B. Dis-.

a. Simplicia sunt Attica verba:

13. *διακλείειν* dis-, intercludere 1, 73, 6: *διακλείσαντες ἀπὸ τῆς χώρας τοὺς Καρχηδονίους.* 1, 82, 13. 10, 32, 4.
14. *διακλίνειν* discedere, excedere 11, 9, 8: *διακλίνειν ἐνίους ἠνάγκαζον τῆς ἀγορᾶς.* 11, 25, 5.
15. *διαταφρεύειν* fossa separare, fossa munire 3, 105, 11: *τὸν μεταξὺ τόπον διετάφρευσαν.*

b. Simplex non est verbum Atticum:

16. *διασκορπίζειν* dissipare 27, 2, 10: *τὸ τῶν Βοιωτῶν ἔθνος κατελύθη καὶ διεσκορπίσθη κατὰ πόλεις.* 1, 47, 5. Sic simpl. exstat praeter Hecat. praecipue ap. post. scr., sed non ap. Pol.

C. Cum vi effectiva et intensiva.

a. Simplicia sunt verba Attica:

17. *διαγωνιᾶν* animo angi, vereri 3, 102, 10: *Ἀννίβας διαγωνιάσας τοὺς Ῥωμαίους.* 3, 105, 5. 4, 10, 3.
18. *διαδάκνειν* mordere, obtrectare 4, 87, 5: *Ἀλέξανδρον διέδακνεν.*
19. *διαζηλοτυπεῖσθαι* aemulari, invidere: Rell. 164 (p. 1365 ed. Hultsch.): *διαζηλοτυπούμενοι*

ἐπεβάλοντο διασύρειν τὰς πράξεις αὐτοῦ. Simplex verbum hac cum notione paucis Atticorum locis et in act. gen. invenitur.

20. *διαδράττεσθαι* arripere (fest) 1, 58, 8: *ἐκβάλλουσιν (οἱ εὐγενεῖς ὄρνιθες) τὰς πληγάς, ἕως ἂν ἀλλήλων διαδράξωνται.* Simpl. inter Att. scr. semel ex Plat. affertur.
21. *διαλγεῖν* perdolere 4, 4, 2: *τοῖς γιγνομένοις διαλγοῦντες.*
22. *διαλωβᾶσθαι* mutilare, foedare 11, 7, 2: *ἅπαντα (τὰ ἀναθήματα) διελωβήσατο.*
23. *διασαλεύειν* concutere 16, 30, 4: *τὰ μὲν τοῖς πετροβόλοις τύπτοντες διεσάλευσαν.*
24. *διασπεύδειν* cum studio aliquid efficere 4, 33, 9: *ἐπὶ τοσοῦτο διέσπευσαν ὥστε..* 32, 9, 5. Rell. 44 (p. 1373 ed. Hultsch.)
25. *διαστρατηγεῖν* munus imperatoris obire, belli arte uti in aliquem, sim. 21, 39, 9: *(οἱ Γαλάται) διεστρατήγουν τοὺς Ῥωμαίους.* 16, 37, 1. Sic ap. Pol. *στρατηγεῖν*, quod ap. Att. est: ducem esse.
26. *διαψιθυρίζειν* magnum susurrum facere 15, 26, 8: *διαψιθυρίζοντες ἐξελήρησαν.*
27. *διερεθίζειν* irritare, excitare 9, 18, 9: *διερεθίσας τοὺς ἐν τῇ πόλει.*
28. *διερμηνεύειν**) interpretari 3, 22, 3: *ἃς (συνθήκας) ἀκριβέστατα διερμηνεύσαντες ἡμεῖς ὑπογεγράφαμεν.*
29. *διϊχνεύειν* pervestigare 4, 68, 3: *διϊχνεύοντες περὶ τὰς προνομείας ἐμπίπτουσιν.*
30. *διοργίζεσθαι* valde irasci 2, 8, 13: *διοργισθέντες ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ* 4, 4, 4. 5, 42, 1. 20, 6, 10.
31. *διακατέχειν* obtinere, retinere 2, 70, 3: *διακατέσχεν τὴν ἀρχήν.* 2, 17, 5. 2, 51, 2. 4, 55, 6. 6, 55, 1. 11, 13, 2. 11, 15, 1. 21, 21, 7.
32. *διασυνίστασθαι**) suscipere aliquid 1, 42, 13: *παραβόλους ἀγῶνας διασυνίσταντο.*
33. *διεξάγειν* ad finem perducere, administrare, curare, sim. 3, 77, 4: *τοὺς συμμάχους ἐν πάσῃ φιλανθρωπίᾳ διεξῆγε.* 1, 9, 5. 1, 71, 1. 3. 21, 6. 4, 57, 3. 4, 73, 8. 5, 1, 5.

Polybiana verba sunt:

34. *διολοφύρεσθαι* lamentari 21, 26, 11: *διαγρυπνῶν διωλοφύρετο πρὸς αὐτόν.*
35. *διοχυροῦσθαι* communire 5, 46, 3: *καταλαβὼν τὸν Θεόδοτον τὰ παρὰ τὴν λίμνην στενὰ διωχυρωμένον τάφροις καὶ χάραξι*
36. *διαποθνήσκειν* emori 16, 31, 8: *ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι καὶ διαποθνήσκειν πρὸς τοὺς βιαζομένους.*

b. Simplicia non sunt verba Attica:

37. *διαπιμπράναι* perurere, incendere 21, 46, 3: *ναῦς διαπρῆσαι.* 31, 12, 11. Simpl. ante Pol. a poëtis usurpatur.
38. *διασφαλίζεσθαι* tutum reddere, communire 5, 69, 2: *τοὺς δὲ (τόπους) ταῖς χειροποιήτοις κατασκευαῖς διησφαλισμένος.* Simpl. est verbum script. rec.

---

* Pol. in Steph. thes. non profertur.

Ἐκ, ἐξ.

A. Ex.

a. Simplicia sunt verba Attica:

1. *ἐξακολουθεῖν* sequi ex, subsequi 5, 78, 4: *ὑφεωρᾶτο τὴν ἐξακολουθοῦσαν αὐτῷ φήμην.* 4, 5, 6 etc. Obsequi 18, 10, 7: *γιγνώσκων αὐτὸν ῥᾳδίως ἐξακολουθήσαντα τοῖς ἐκεῖ φίλοις.*
2. *ἐξοδεύειν* iter facere ex, proficisci 5, 95, 6: *τοὺς Αἰτωλοὺς ἔχων ἐξώδευσε.* 5, 94, 7, alibi.
3. *ἐξαγοράζειν* emere 3, 42, 3: *ἐξηγόρασε παρ' αὐτῶν τοὺς λέμβους,* ubi praep. illud *παρ' αὐτῶν* auget. 31, 7, 6.
4. *ἐξερείδειν* infra connitendo fulcire et sustinere sublicis (hervor, hoch) 8, 6, 6: *ἐξερείδοντες ταῖς ἀντηρίσιν ἀσφαλίζονται τὴν ἄρσιν τοῦ μηχανήματος.* 16, 11, 5 ex probanda Hultschii coniectura.
5. *ἐξαποστέλλειν* emittere, verbum Polybio familiarissimum; ex primo libro affero 1, 11, 3: *τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων στρατηγὸν ἐξαπέστειλαν.* 1, 17, 1. 1, 21, 6. 1, 36, 10. 1, 44, 1. 1, 52, 7. 1, 53, 1. 1, 62, 5. 1, 63, 1. 1, 67, 12. 1, 68, 5. 1, 70, 8. 1, 70, 9. 1, 79, 3. 1, 81, 2. 1, 82, 12. 1, 87, 4.
6. *ἐκπεριάγειν* circumducere ex 3, 83, 3: *τοὺς λογχοφόρους κατὰ τὴν πρωτοπορείαν ἐκπεριάγων.*
7. *ἐκπεριέρχεσθαι* (pro Xen. *ἐκπεριϊέναι*) circumire 10, 31, 3: *τῶν εὐζώνων ἐκπεριελθόντων ἐκ πολλοῦ καὶ καταλαβομένων τοὺς κατὰ νώτου τόπους.*
8. *ἐκπεριπλεῖν* navibus circumvehi 1, 23, 9: *οἱ μὲν ἐκ πλαγίων οἱ δὲ κατὰ πρύμναν ἐκπεριπλέοντες ἀσφαλῶς ἤλπιζον ποιήσασθαι τὰς ἐμβολάς.* 1, 27, 11. 16, 4, 14.

Polybianum verbum est:

9. *ἐκτοιχωρυχεῖν* domum effringere et ex ea rapere 4, 18, 8: *ἐπισκηνώσαντες ἐπὶ τὰς οἰκίας ἐξετοιχωρύχησαν τοὺς βίους.* 18, 55, 2.

b. Simplicia non sunt verba Attica:

10. *ἐκχαραδροῦν* excavare in torrentis alveum 4, 41, 9: *θεωροῦντες τὸν χειμάρροον ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἐκχαραδροῦντα τόπους.* Sic simpl. ap. Herodotum exstat.
11. *ἐξωκεανίζειν* in externum oceanum navigare 34, 4, 5: *ἐξωκεανίζειν ὡς ἂν οὐρίων πνεόντων συνεχῶς.* Simpl. non invenitur.

Polybianum verbum est:

12. *ἐκκοιλαίνειν* excavare 10, 47, 7: *τούτους (πλαταμῶνας) φασὶν ἐκκοιλαίνοντα καὶ διαρρηγνύντα κατὰ βάθος ὑπὸ γῆν φέρεσθαι.* Simpl. ap. Hdt. in usu est.

B. Cum vi effectiva atque intensiva.

a. Simplicia verba Attica sunt:

13. *ἐκδαπανᾶν* consumere 18, 11, 10: *πλείστων χορηγιῶν ἐκδεδαπανημένων.* 21, 10, 9. 24, 7, 4. 25, 4, 7.

14. *ἐκδεσμεύειν* connectere (fest verbinden) 3, 38, 8: *ἐκδεσμεύων τὴν ἑκατέρων πίστιν εἰς ἀλλήλους.*
15. *ἐκκυβεύειν* (iacta alea) audacter periclitari 1, 87, 8: *μέλλοντες ἐκκυβεύειν ὑπὲρ τῶν ὅλων.* 2, 63, 2. 3, 94, 4.
16. *ἐκσιωπᾶσθαι* prorsus ad silentium redigi 28, 4, 13: *ἐκσιωπηθεὶς περὶ τῶν ὁμήρων.*
17. *ἐξαθυμεῖν* animos despondere 11, 17, 6: *τότε δὴ πάντες ἐξαθυμήσαντες ἀπέρρεον ἀπ' αὐτοῦ.*
18. *ἐξαπορεῖν* valde dubium esse, nescire quid faciendum sit 3, 48, 4: *κατὰ πάντα τρόπον ἐξαποροῦντες.* 1, 62, 1. 3, 47, 9. 4, 34, 1. 16, 34, 6.
19. *ἐξερμηνεύειν* ad verbum convertere 2, 15, 9: *τὸ τρὰνς ἐξερμηνευόμενόν ἐστι πέραν.*
20. *ἐξηχεῖν* enuntiare 30, 4, 7: *κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ κύκνειον ἐξηχήσαντες.*

Polybianum verbum est:

21. *ἐκληρεῖν* valde inepte se gerere 15, 25, 8: *μυχθίζοντες καὶ διαψιθυρίζοντες ἐξελήρησαν οὕτως ὥστε . . .*

b. Simplicia non sunt verba Attica:

22. *ἐκθεατρίζειν* ante omnium oculos in scenam producere aliquem, exponere spectaculo 11, 8, 7: *τὰ πάρεργα ζηλοῦντες μετὰ βλάβης ἐκθεατρίζουσι τὴν ἑαυτῶν ἀκρισίαν.* 3, 91, 10. Simplex est verbum script. rec.
23. *ἐξεριθεύεσθαι* mercede quasi allicere 10, 22, 9: *ἐξεριθεύονται τοὺς νέους καὶ παρασκευάζονται εὔνους συναγωνιστάς.*

Ἐν.

In, ad.

a. Simplicia sunt verba Attica:

1. *ἐγχωννύναι* terram aggestam fundere in, terra aggesta implere (zuschütten) 4, 40, 4: *φαμὲν δὴ χρόνῳ ὁλοσχερῶς ἐγχωσθήσεσθαι τήν τε Μαιῶτιν καὶ τοῦτον (τὸν Πόντον).*
2. *ἐμπαρρησιάζεσθαι* libere loqui in aliquem 38, 10, 7: *κατανίστατο μὲν τῶν ἀρχόντων, ἐνεπαρρησιάζετο δὲ τοῖς τῶν Ῥωμαίων πρεσβευταῖς.*
3. *ἐνασκεῖν* exercere 1, 63, 9: *ἐν τοιούτοις καὶ τηλικούτοις ἐνασκήσαντες, ἐπεβάλοντο τῇ τῶν ὅλων ἡγεμονίᾳ.*
4. *ἐννυκτερεύειν* pernoctare in 3, 22, 13: *ἐν τῇ χώρᾳ μὴ ἐννυκτερευέτωσαν.*
5. *ἐνορμεῖν* ad ancoram consistere in 16, 29, 13: *(ἡ πόλις) ἔχει λιμένα δυνάμενον σκέπειν τοὺς ἐνορμοῦντας.*
6. *ἐναπερείδεσθαι* conicere, dirigere aliquid in aliquem 22, 17, 2: *ἐναπερείσατο τὴν ὀργὴν εἰς τοὺς Μαρωνίτας.*

Polybiana verba sunt:

7. *ἐγγεύεσθαι* degustare 7, 13, 7: *ἐγγευσάμενος αἵματος ἀνθρωπείου.* 18, 11, 7 (ex coniect. Schweigh.).

8. *ἐναπορεῖν* in aliqua re nescire, quid faciendum sit 29, 27, 6: *βραχὺν χρόνον ἐναπορήρας ἔφη ποιήσειν.*

b. Simplicia non sunt verba Attica:

9. *ἐγκακεῖν* pravo consilio negligere 4, 19, 10: *Λακεδαιμόνιοι τὸ πέμπειν τὰς βοηθείας ἐνεκάκησαν.* Simplex non exstat.
10. *ἐναγκυλίζειν* (Xen. *ἐναγκυλᾶν*) lorum religare ad 27, 11, 5: *τοῦτο εἰς τὸ μέσον ἐνηγκυλίζετο τῶν κώλων.*
11. *ἐνεχυριάζειν* (*ἐνεχυράζειν* Plat., Dem.) pignus auferre 6, 37, 8: *κύριός ἐστι καὶ ζημιῶν ὁ χιλίαρχος καὶ ἐνεχυριάζων.*

Polybiana verba sunt:

12. *ἐμπειράζειν* periculum facere 15, 35, 5: *Ἀγαθοκλῆς καὶ τῶν τῆς Λιβύης ἐνεπείρασεν. Πειράζειν* a script. poster. usurpatur pro *πειρᾶν.*
13. *ἐμπαράπτεσθαι* *) conici, incidere in 21, 7, 4: *ἐπὶ τὸ τούτων ἄκρον ὁ κημὸς ἁλύσει σιδηρᾷ προσήρτητο πλήρης πυρὸς ὥστε κατὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παρεμβολὰς εἰς τὴν πολεμίαν ναῦν ἐμπαράπτεσθαι πῦρ.*

Ἐπί.

A. Ad, in.

a. Simplicia sunt verba Attica:

1. *ἐπιπλέκειν* implicare, connectere 4, 28, 2: *πρώτας ἐπιβολὰς τὰς Ἀννίβου ταῖς Ἑλληνικαῖς πράξεσιν ἐπιπεπλέχθαι συνέβαινεν.*
2. *ἐπιπορεύεσθαι* adire, pervagari 2, 52, 1: *ἀδεῶς ἐπεπορεύετο τὰς πόλεις.* 4, 9, 2. 6, 36, 2, saepissime.
3. *ἐπισκηνοῦν* habitare in 4, 72, 1: *ταῖς οἰκίαις ἐπισκηνώσαντες* 4, 18, 8.
4. *ἐφημερεύειν* diem transigere in 21, 27, 6: *ποτὲ μὲν ἐπιτιθέμενοι νύκτωρ τοῖς ἐπικοιτοῦσιν ἐπὶ τῶν ἔργων, ποτὲ δὲ τοῖς ἐφημερεύουσι.*
5. *ἐπικεφαλαιοῦσθαι* pro *ἐπὶ κεφαλαίου τι λέγειν* paucis comprehendere, summatim tractare (Thuc. *κεφαλαιοῦν*, Plat., Xen. praecipue *συγκεφαλαιοῦσθαι* adhibent) 2, 40, 4: *τῶν Ἀράτῳ διῳκημένων ἐπικεφαλαιούμενοι μνησθησόμεθα.*

b. Simplicia non verba Attica sunt:

6. *ἐπικοιτεῖν* excubare ad 21, 27, 6: *τοῖς ἐπικοιτοῦσιν ἐπὶ τῶν ἔργων. Κοιτεῖν* non exstat, sed *κοιτάζεσθαι* ap. Pindar. et deinceps ap. Pol., cett.
7. *ἐπικυλίειν* (Xen. *ἐπικυλινδεῖν*) devolvere in 3, 53, 4: *τοῖς μὲν τὰς πέτρας ἐπικυλίοντες τοὺς δὲ τοῖς λίθοις τύπτοντες. Κυλίειν* est verbum poëtarum recentiorumque scriptorum.
8. *ἐπιπορπᾶσθαι* fibulis sibi astringere, sibi affigere 38, 1, 2: *πορφυρίδα θαλαττίαν ἐπιπεπορπημένη.* Simpl. praecipue ap. poët. usitatum est.

---

*) Coniectura Hultschii probanda, qua re hoc verbum in vocabulorum thes. desideratur.

9. *ἐπισκοτίζειν* obumbrare (*ἐπισκοτεῖν* script. Att., quod Pol. quoque usurpat) 12, 15, 10: *ἐπεσκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πικρίας.* Simpl. est verb. script. rec.

10. *ἐπισταθμεύειν* hospitiis premere, fatigare 21, 6, 1: *οἱ Φωκαιεῖς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν ταῖς ναυσὶν ἐπισταθμευόμενοι.* Verbum simpl. Appian. usurpat pro: hospitio uti.

Verbum Polybianum est:

11. *ἐπουροῦν* secundo vento uti (cf. *ἀπουροῦν*) 2, 10, 6: *ἐπουρώσαντες ἀσφαλῶς τὴν ἀποχώρησιν ἐποιήσαντο.*

B. Post, insuper.

a. Simplicia sunt verba Attica:

12. *ἐπαποστέλλειν* post alium mittere, insuper submittere 6, 15, 6: *ἐπαποστεῖλαι στρατηγὸν ἕτερον.* 1, 53, 5. 2, 8, 12. 3, 94, 6. 3, 105, 2. 4, 40, 10. 30, 20, 7. 31, 12, 14. 32, 20, 11; nonnullis his locis interpretandum est: mittere ad, contra.

13. *ἐπιδιασαφεῖσθαι* postea rem amplius cognoscere 32, 28, 5: *μετὰ δέ τινα χρόνον ἐπιδιασαφουμένης τῆς πραγματείας.*

14. *ἐπιπαραγίγνεσθαι* post aliquem venire 1, 31, 4: *ἀγωνιῶν μὴ συμβῇ τὸν ἐπιπαραγινόμενον στρατηγὸν ἐκ τῆς Ῥώμης τὴν ἐπιγραφὴν τῶν πραγμάτων λαβεῖν.*

15. *ἐπισυνάγειν* post alium, insuper colligere 1, 75, 2: *τοῦτον ἐξέπεμπον στρατηγὸν δόντες ἑβδομήκοντα ἐλέφαντας καὶ τοὺς ἐπισυνηγμένους τῶν μισθοφόρων.* 1, 18, 8. 5, 65, 10. 5, 95, 7. 5, 97, 3. 14, 2, 8.

16. *ἐπισυνάπτειν* insuper annectere, addere 3, 2, 8: *οἷς ἐπισυνάψομεν τὰς περὶ τὸν Αἴγυπτον ταραχάς.*

17. *ἐπιπαρεμβάλλειν* cum trans. vi: insuper iuxta aliquem collocare ad impetum faciendum 12, 19, 6: *παραγγείλαντα πᾶσιν ἐπιπαρεμβαλεῖν τὴν φάλαγγα.* Plerumque intr. vim praebet: se iuxta aliquem ad impetum faciendum collocare 3, 115, 10: *οἱ δ' ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἐπὶ δόρυ ποιούμενοι τὴν κλίσιν ἐξ ἀσπίδος ἐπιπαρενέβαλλον.* 11, 23, 5. 12, 19, 6.

Polybianum verbum est:

18. *ἐπεξορκίζειν* *) insuper ad iusiurandum adigere 15, 25, 11: *εἶτα ἐπεξώρκισε τὸν ὅρκον, ὃν ἦσαν ὀμνύειν εἰθισμένοι.*

Κατά.

A. De, contra.

a. Simplicia sunt verba Attica:

1. *καταγωνίζεσθαι* pugnare contra, debellare, etiam metaph. 2, 42, 3: *πολεμοῦντες καὶ καταγωνιζόμενοι τοὺς τὰς σφετέρας πατρίδας καταδουλουμένους.* 2, 45, 4. 13, 5, 5, saepius.

---

*) Non in verborum thes., cum ab Hultsch. prim. recte in contextum receptum sit.

2. **καταπορεύεσθαι** (ex exilio) redire 22, 4, 4: *ὁ Τίτος ἐσπούδαζε περὶ τὸ καταπορευθῆναι τὸν Ζεύξιππον εἰς τὴν Βοιωτίαν.* 4, 17, 8. 23, 4, 8. 29, 23, 4. Rell. 93 (p. 1378 ed Hultsch.).
3. **καταπρεσβεύειν** legationem suscipere contra 22, 15, 8: *καταπρεσβεύειν καὶ κατηγορίαν ποιεῖσθαι πρὸς τοὺς κρατοῦντας τῶν αὐτοὺς καταγαγόντων εἰς τὴν πατρίδα.*
4. **κατασχεδιάζειν τινὸς** loqui contra i. e. alicui damno, mendaciis onerare 12, 26 d, 3: *ὥστε δοκεῖν τοὺς ἄλλους συγγραφέας ἅπαντας κατεσχεδιακέναι τῆς οἰκουμένης.*
5. **κατατολμᾶν τινος** audere contra, suscipere aliquid 3, 103, 5: *κατατολμᾶν τῶν πολεμίων.* 1, 47, 10. 4, 7, 4. 4, 79, 6. 12, 8, 2. 39, 12, 9.
6. **κατανίστασθαί τινος** i. q. *ἀνίστασθαι κατά τινος* surgere contra, resistere 1, 46, 12: *ἀπέπλευσε καταναστὰς μιᾷ νηῒ παντὸς τοῦ τῶν ἐναντίων στόλου.* 1, 46, 10. 4, 3, 13. 38, 4, 7. 38, 5, 1.
7. **κατεξανίστασθαι** i. q. *ἐξαν. κατά τινος*, rell. 152 (p. 1383 ed. Hultsch.): *κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος, παρῃτήσαντο τοὺς πρυτάνεις ἐκπέμψαι πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥόδον συνεπιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας,* ubi Schweigh. interpretatur „opponentes sese vel resistentes immineuti periculo." *)

b. Simplicia non sunt verba Attica:

8. **κατουροῦν** (*κατουρίζειν* Soph.) secundo vento deferri (cf. *ἀπουροῦν*) 1, 44, 3: *κατουρώσας ἐπ᾽ αὐτὸ τὸ στόμα ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν.* 1, 61, 7.

Polybiana sunt verba:

9. **καταξιοπιστεῖσθαι** fidem alicui abrogare, negare, in quo verbo praep. contrariam vim vocabulo affert; 12, 17, 1: *ἵνα μὴ δόξωμεν τῶν τηλικούτων ἀνδρῶν καταξιοπιστεῖσθαι, μνησθησόμεθα. . .* Simpl. ap. schol. et lexicogr.
10. **κατανοστεῖν** ex exilio redire 4, 17, 10: *οἱ δὲ κατανοστήσαντες ἐπεβούλευον τῇ πατρίδι. Νοστεῖν* est verbum poët.

B. Cum vi effectiva atque intensiva.

a. Simpl. sunt verba Att.:

11. **καθησυχάζειν** prorsus quiescere 9, 32, 2: *ἐπεὶ καθησύχαζον, οὕτως πως ἤρξατο τοῦ λέγειν.*
12. **καταβαρεῖσθαι** valde urgeri 11, 33, 3: *κατεβαροῦντο τῇ μάχῃ.* 18, 21, 4. 18, 21, 8. simpl. ex script. Att. uno Plat. loco symp. p. 203 B de homine vino gravi usurpatur.
13. **καταγέμειν** onustum esse 14, 10, 2: *καταγέμοντος ἤδη τοῦ στρατοπέδου τῆς λείας.* 15, 30, 9.
14. **κατακληρουχεῖν** sorte assignare possidendum 2, 21, 7: *κατεκληρούχησαν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν χώραν.* 3, 40, 8; *κατακληρουχεῖσθαι* 7, 10, 1 interpretandum est: sorte assignatum obtinere.

---

*) Quamquam Dind., nullam causam afferens, ad hunc locum vol. IV. p. 167 dicit: *κατεξαναστάντε* Diodorum prodere videntur.

15. *καταχολουθεῖν* sequi cum diligentia 2, 56, 2: *ἀναγκαῖον ἡμῖν, Ἀράτῳ προηρημένοις καταχολουθεῖν περὶ τῶν Κλεομενικῶν.* 3, 33, 18. 3, 44, 10. 39, 15, 4 etc.
16. *καταλωβᾶν* prorsus mutilare 15, 33, 9: *κατελώβησαν πάντας.* Script. Att. *λωβᾶσθαι* dicunt.
17. *καταπιστεύειν* confidere 2, 3, 3: *καταπιστεύσαντες ταῖς ἰδίαις δυνάμεσι κατὰ ποσὸν εὐθαρσῶς εἶχον.* 3, 70, 7. 5, 34, 3 etc.
18. *καταστοχάζεσθαι* coniectura consequi 12, 13, 4: *καταστοχάζομαι τοῦτο.*
19. *κατεθίζειν* assuefacere ad 4, 21, 3: *συνόδους καὶ θυσίας ὁμοίως ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ κατείθισαν.*
20. *καταδιαιρεῖσθαι* distribuere 2, 45, 1: *Αἰτωλοὶ ἐλπίσαντες καταδιελέσθαι τὰς πόλεις (τῶν Ἀχαιῶν) ἀπετόλμησαν Ἀντιγόνῳ κοινωνεῖν.*
21. *καταπροΐεσθαι* (leviter) negligere 16, 9, 3: *πάντες ἂν καταπροεῖντο τοὺς καιρούς.* 1, 77, 3. 3, 81, 4.
22. *καθυπάρχειν**) adesse 9, 15, 14: *καθυπαρχούσης καὶ περὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐννοίας.*
23. *καθυπερέχειν* multo superiorem esse 11, 24, 6: *οἱ Ῥωμαῖοι τῇ δυνάμει καθυπερεῖχον.* 2, 25, 9.

Polybiana sunt verba:

24. *καταμέλλειν* valde cunctari 5, 7, 4: *μὴ παριέναι τὸν καιρὸν μηδὲ καταμέλλειν.* 1, 44, 1. 1, 49, 10. 1, 60, 8. 4, 60, 7. 4, 76, 8. 5, 7, 4 etc.
25. *κατεκλύειν* valde debilitare, retardare 5, 63, 2: *διαπρεσβευόμενοι κατεκλύειν τὸν Ἀντίοχον ἐβουλεύσαντο.*
26. *καταπεριεῖναι* multo superiorem esse 5, 67, 2: *Ἀντίοχος μεγίστην ἐποιεῖτο σπουδὴν ἐπὶ τῶν ἐντεύξεων καταπεριεῖναι τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας.*

b. Simplicia non sunt verba Attica:

27. *καταπιμπράναι* comburere 14, 4, 10: *πολλοὶ περικαταληφθέντες ὑπὸ τῆς φλογὸς κατεπρήσθησαν*; cf. *διαπιμπράναι.*
28. *καταπροτερεῖσθαι* devictum priores partes amittere 1, 47, 9: *καταπροτερούμενος τοῖς ἐπιβατικοῖς.* 16, 19, 1.
29. *καταταχεῖν* proprie i. q. *κατὰ τάχος ἰέναι*, celeriter decurrere, venire 1, 86, 1: *κατετάχει πρὸς τὴν βοήθειαν.* 9, 17, 4: *καταταχεῖν πρὸς τὴν πύλην.* 9, 18, 3; plerumque cum acc. et part. coniungitur, cum significet celerius aliquid facere quam alium, aliquem praecurrere, celeritate superare 3, 16, 5: *κατετάχησεν αὐτοὺς Ἀννίβας ἐξελὼν τὴν πόλιν.* 4, 6?, 5, saepius; simpl. non exstat.
30. *κατευστοχεῖν* bene contingere*) 12, 25 i, 8: *κατευστοχῆσαι συνέβη τοὺς εἰπόντας*; ibid. *κατευστοχεῖν ἀεὶ τῶν προκειμένων. Εὐστοχεῖν* prim. ap. Pol.
31. *καθηλοῦν* clavis configere 4, 22, 5: *περιετίθετο αὐτῷ κλῖμαξ ἐπικαρσίαις σαρίσι καθηλωμένη.* Simpl. ap. Clem. Alex. invenitur.

---

*) In Steph. thes. Pol. non profertur.

32. *καταστηλοῦν* columnis distinguere 34, 12, 1: (ὁδός) *βεβηματισμένη κατὰ μίλιον καὶ κατεστηλωμένη*; simpl. est verbum script. rec.

Polybiana verba sunt:

33. *κατευδοκεῖν* comprobare, rell. 128 (p. 1381 ed. Hultsch.): *κατευδοκήσας τῷ νεανίσκῳ κατὰ τὴν ἀπάντησιν*; simpl. prim. ap. Pol.
34. *κατευκαιρεῖν* valde opulentum esse 12, 4, 13: *ὁ πλείονας ἔχων χεῖρας καὶ κατευκαιρήσας περιλαβὼν τοῖς ἰδίοις θρέμμασιν ἀπάγει τὰ τοῦ πλησίον.*
35. *καθευρεσιλογεῖν* multa verba facere 12, 25k, 9: *περὶ τῶν ἤδη γινωσκομένων παιδαριωδέστατον (εἶναι) τὸ καθευρεσιλογεῖν.* Simpl. prim. ap. Pol.
36. *καταπερονᾶν* subnectere 6, 23, 11: *πυκναῖς ταῖς λαβίσι καταπερονῶντες.* Simpl. est verbum poët.

Μετά.

Simplicia horum verborum novatorum sunt Attica.

A. Nach.

1. *μεθοδεύεσθαι* investigare, inquirere in singulas partes (nachgehen mit seinen Gedanken), „in dicendo uti artificiis ad fallendos auditores“ Schweigh. 38, 10, 10: *πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἐμπορεύων καὶ μεθοδευόμενος παρώξυνε τοὺς ὄχλους.*

B. Cum mutandi vi.

2. *μεθερμηνεύεσθαι* transferri, verti in aliam linguam 6, 26, 6: *τοὺς καλουμένους ἐκτραορδιναρίους, ὃ μεθερμηνευόμενον ἐπιλέκτους δηλοῖ.*
3. *μετακαθοπλίζειν* aliis armis instruere 3, 87, 3: *μετακαθώπλισε τοὺς Λίβυας εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν τρόπον ἐκλεκτοῖς ὅπλοις.*

Παρά.

A. Juxta, ad.

a. Simplicia sunt verba Attica:

1. *παραστρατοπεδεύειν τινί* i. q. *στρατ. παρά τινι* castra ponere ad 3, 17, 4: *ᾗ (πόλει) παραστρατοπεδεύσας.* 3, 112, 6. 5, 47, 3. 8, 25, 1.
2. *παρεφεδρεύειν* adesse ad defendendum, praesidio esse 3, 100, 7: *τοῖς σιτολογοῦσι παρεφέδρευε κατὰ τόπους.* 2, 24, 13. 8, 35, 8 etc.
3. *παρομολογεῖν* confiteri ap. aliquem, coram aliquo 3, 89, 3: *πάντας ἠνάγκασε παρομολογῆσαι καὶ συγχωρεῖν.* 7, 3, 7.
4. *παρακαταβαίνειν* descendere equis in pugna ipsa 3, 115, 3: *ἐμάχοντο συμπλεκόμενοι κατ᾽ ἄνδρα, παρακαταβαίνοντες ἀπὸ τῶν ἵππων.* 3, 65, 9. Rell. 95 (p. 1378 ed. Hultsch.)

Polybianum verbum est:

5. *παρευτακτεῖν* officium servare in 3, 50, 7: *τὰς ἡμέρας ἐπιμελῶς παρευτακτοῦσι καὶ τηροῦσι τοὺς τόπους οἱ πολέμιοι.* 5, 56, 7.

b. Simplicia non sunt verba Attica:

6. *παρευδιάζεσθαι* tranquillitate frui in 4, 32, 5: *ἦγον τὴν εἰρήνην ἀεὶ παρευδιαζόμενοι. Εὐδ.* est verbum poëtarum praecipue recentiorum.
7. *παρακοιτεῖν* excubias agere apud 6, 33, 12: *μία ἐξ ἁπασῶν καθ' ἡμέραν σημαία ἀνὰ μέρος τῷ στρατηγῷ παρακοιτεῖ.* 6, 35, 12.

Hoc loco etiam mentionem facio verborum

8. *παραδειγματίζειν*, quod non verbum simplex habet et ex subst. *παράδειγμα* derivatum est: exemplum edere in aliquem (*τινά*) 15, 32, 15: *παραδειγματίζειν τοὺς πάντων τῶν κακῶν αἰτίους.* 2, 60, 7; et
9. *παραγωγιάζειν*, quod ex subst. *παραγώγιον* fictum apud unum Polybium in usu est: portorium exigere ab 3, 2, 5: *ἀποστῆναι τοῦ παραγωγιάζειν τοὺς πλέοντας εἰς τὸν Πόντον.* 4, 44, 4 4, 46, 6.

B. Praeter, falso, malo animo, contrarie etc.

Simplicia sunt verba Attica:

10. *παραβραβεύειν* iniuste iudicare, cum aliquis alium praetereat et omittat 23, 1, 12: *ἐγκαλοῦντες τοῖς κρίμασιν ὡς παραβεβραβευμένοις διαφθείροντος τοῦ Φιλίππου τοὺς δικαστάς Βραβεύειν τὰ δίκαια* ap. Dem. p. 36 est: ius dicere.
11. *παραμιλλᾶσθαι* certamen inire, in quo alius alium praeterire studet 12, 10, 4: *ταύτῃ παρημίλληται τοὺς ἄλλους συγγραφέας.*
12. *παραβιάζεσθαι* superantem alqd. vi perficere studere 24, 10, 3: *οὔτε φιλονεικεῖν εἰώθασιν οὔτε παραβιάζεσθαι περὶ τοιούτων.* 21, 27, 7.
13. *παρολισθάνειν* a recta via paulum aberrare 31, 25, 1: *Ῥόδιοι τἄλλα σῴζοντες τὴν τοῦ πολιτεύματος προστασίαν βραχὺ παρώλισθον.*
14. *παροπλίζειν* armis privare 33, 11, 13: *παροπλίσας τοὺς ἀντιταξαμένους.* 2, 7, 10.
15. *παροπτᾶν* summum corpus torrere, adurere 12, 25, 2: *ὥστε ἐκπυρουμένου τοῦ χαλκοῦ τὸν ἄνθρωπον πανταχόθεν παροπτώμενον διαφθείρεσθαι.*
16. *παρασιωπᾶν* silentio praeterire 10, 27, 7: *περὶ ὧν καὶ τὸ λέγειν κατὰ μέρος καὶ τὸ παρασιωπᾶν ἔχει τινὰ ἀπορίαν.* 2, 13, 7. 3, 15, 11. 3, 21, 1. 9, 35, 7. 20, 11, 1.
17. *παρεκδέχεσθαι* *) malo animo repetere a 15, 25, 35: *πολλὰς εἰς τοῦτο τὸ μέρος εὐπόρει πιθανότητας, τὰς μὲν ἐκ τῶν συμβαινόντων παρεκδεχόμενος καὶ διαστρέφων τὰς δέ.*.
18. *παρεισέρχεσθαι* furtim, malo animo venire, irrepere 2, 55, 3: *παρεισῆλθε λάθρα νυκτὸς ἐντὸς τῶν τειχῶν.* 1, 7, 3. 1, 8, 4. 5, 50, 13. 8, 20, 11. 8, 22, 9. 18, 53, 9.
19. *παρυπομιμνήσκειν* „in transitu commemorare“ Schweigh. 5, 31, 3: *πεπείσμεθα παρασκευάζειν ἐμπειρίαν ἐκ τοῦ τὰς ἑκάστων ἀρχὰς καὶ συντελείας παρυπομιμνήσκειν.*

---

*) Pol in Steph. thes. non profertur.

Περί.

A. Circa.

a. Simplicia sunt verba Attica:

1. *περιϊππεύειν* equo circumvehi 5, 73, 12: *οἱ δὲ περιϊππεύσαντες τοῖς πολεμίοις ἐνέβαλον.*
2. *περισύρειν* circa diripere 4, 19, 4: *τὰ θρέμματα τῆς θεοῦ περισύραντες ἀπήγαγον.* 3, 93, 1.
3. *περιφλέγεσθαι* circa comburi 12, 25, 2: *πανταχόθεν περιφλεγύμενον διαφθείρεσθαι.*

Polybianum verbum est:

4. *περικατασφάττειν* occidere circa 1, 86, 6: *περικατέσφαξαν τριάκοντα τῶν Καρχηδονίων τοὺς ἐπιφανεστάτους περὶ τὸ Σπενδίου σῶμα.*

b. Simplex non est verbum Atticum:

5. *περικερᾶν* circumire hostium aciem, quod ap. unum Polybium occurrit 11, 1, 5: *περικερᾶν τοὺς ὑπεναντίους οὐκ ἐδύνατο.* 5, 84, 8; simplex est verbum Arati et Pol.

B. Cum vi effectiva atque intensiva.

a. Simplex est verbum Atticum:

6. *περιοργίζεσθαι* valde irasci 4, 4, 7: *περιοργισθεὶς ὁ Σκύρων ἔφη.*

b. Simplex non est verbum Atticum:

7. *περικακεῖν* rebus adversis urgeri, desperare 1, 58, 5: *ἐξαδυνατοῦντες καὶ περικακοῦντες.* 2, 30, 4. 3, 84, 6; cf. *ἐγκακεῖν.*

Πρό.

A. Ante, de loco.

a. Simplicia sunt verba Attica:

1. *προπορεύεσθαι* praecedere, antecedere 2, 27, 2: *ἐμπεσόντες εἰς τοὺς προπορευομένους ἑάλωσαν.* 4, 22, 10. 6, 21, 3, et alibi saepissime ap. Pol., praeter quem uno Aeliani loco occurrit N. A. 10, 20.
2. *προκαθηγεῖσθαι* praeire 3, 95, 6: *προκαθηγοῦντο καὶ προεκινδύνευον οὗτοι.* 3, 6, 7; etc.

Polybianum verbum est:

3. *προσκοτοῦν* oculos tenebris tegere, prospectum impedire 1, 48, 8: *τὸ προσκοτοῦν δυνάμενον πᾶν προωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπεναντίων.*

b. Simplex non Atticum est:

4. *προεξαποστέλλειν* praemittere 3, 86, 3: *Γάϊον Κεντήνιον κατὰ σπουδὴν δοὺς τετρακισχιλίους ἱππεῖς προεξαπέστειλε.* 18, 19, 5; praeter Pol. uno loco in Macc. exstat.

B. Ante, de tempore.

Quem praepositionis usum cum Polybius amet, magna est et eorum verborum cum praep. *πρὸ* compositorum copia, quae cum duabus praep. ficta sunt, et eorum, quae in Pol. solum scriptis occurrunt.

a. Simplicia sunt verba Attica:

5. *προβιοῦν*: *τὰ προβεβιωμένα* vita ante acta 11, 2, 9: *πράττειν ἄξιόν τι τῶν προβεβιωμένων* i. q. *τῶν πρότερον β.* 11, 2, 10.
6. *προδηλοῦν* i. q. *πρότερον δηλοῦν* ante indicare 2, 53, 5: *τόπους εὐφυεστέρους προκατέχων ὅμως ἀπολιπὼν τὰ προδεδηλωμένα προτερήματα φυγῇ παραπλησίαν ἐποιεῖτο τὴν ἀποχώρησιν.* 10, 46, 10.
7. *προπολιτεύειν*: *τὰ προπεπολιτευμένα* res ante gestae 4, 14, 15: *ἅμα τῷ προελθόντα τὸν Ἄρατον ἀναμνῆσαι τῶν προπεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων πρότερον αὐτῷ.*
8. *προδιαλαμβάνειν* ante secum reputare, ante cognoscere 4, 14, 4: *ἄλλως τε καὶ προδιειληφότα διότι σπεύδουσιν οἱ περὶ τὸν Σκόπαν τὰ καθεστῶτα.* 5, 29, 4. 11, 1, 3. 27, 6, 3.
9. *προδιαμαρτύρεσθαι* ante obtestari 24, 12, 6: *ἔγραψε παρακαλοῦσα συνεπισχύειν πάντας ὡσανεὶ προδιαμαρτυρομένη χάριν τοῦ συντρῖψαι τοὺς Ἀχαιούς.*
10. *προεκδιδόναι* ante edere 16, 20, 7: *γνοὺς ἀδύνατον οὖσαν τὴν μετάθεσιν διὰ τὸ προεκδεδωκέναι τὰς συντάξεις, ἐλυπήθη.*
11. *προεπιβάλλειν* ante manus afferre 16, 9, 3: *μὴ γὰρ ἐκείνου τολμήσαντος προεπιβαλεῖν τῷ Φιλίππῳ τὰς χεῖρας, πάντες ἂν καταπροεῖντο τοὺς καιρούς.* Praeter Pol. uno Gal. loco.
12. *προεφιστάναι* praemonere, ante docere 10, 2, 1: *ἀναγκαῖον ἡγούμεθα τὸ προεπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τὴν αἵρεσιν τἀνδρός.* Praeter Pol. ex alio quodam script. semel affertur.
13. *προκαταπλήττεσθαι* ante terrorem inicere 5, 70, 9: *προκαταπληξάμενος ἐξ ἐφόδου παρέλαβε πόλιν.**)
14. *προκαταφθείρειν* ante delere**) 18, 20, 3: *ὁ Τίτος ὑποπτεύσας τὸ μέλλον ἐκίνει τὴν δύναμιν ἅμα τῷ Φιλίππῳ σπεύδων προκαταφθεῖραι τὸν σῖτον.* Hoc decomp. praeter Pol. etiam a Stob. ex Teletis scriptis profertur; *προδιαφθ.* semel etiam ap. Thuc. 1, 119 legitur.

Polybiana verba sunt:

15. *προλυμαίνεσθαι* ante corrumpere 2, 68, 5: *οὕτω γὰρ ἂν προλυμηνάμενοι καὶ συγχέαντες τὸ τοῦ καθοπλισμοῦ ἰδίωμα ῥᾳδίως αὐτοὺς ἐτρέψαντο.*

---

*) Schweigh. invitis codd. *προσκαταπληξάμενος* scribi vult; sed si alia huiusmodi verba comp. respicimus, in quibus Pol. de industria praepositionem *πρὸ* verbis in tempore quodam praeterito usurpatis adverbii *πρότερον* loco addit, illud *προκαταπληξάμενος* videtur comprobandum esse.

**) Non in Steph. thes.

16. *προδιαδιδόναι* ante disseminare sermonem 39, 10, 2: *προδιαδοὺς τὴν φήμην ὡς συμφωνούντων τοῖς ἐχθροῖς, παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις.*
17. *προδιαπέμπεσθαι* 8, 20, 3: *προδιαπεμψάμενος τὸν Ἀριανὸν ἧκε νυκτὸς ἐπὶ τὸν συντεθέντα τόπον.* 16, 27, 1. 21, 4. 7.
18. *προεμβιβάζειν* ante inducere in, ante incitare ad 2, 45, 4: *ὑπέλαβον (οἱ Αἰτωλοὶ) εἰ τοὺς Λακεδαιμονίους προεμβιβάσαιεν εἰς τὴν πρὸς τὸ ἔθνος ἀπέχθειαν, ῥᾳδίως ἂν καταγωνίσασθαι τοὺς Ἀχαιούς.*
19. *προκαταπλεῖν* prius navibus proficisci 1, 21, 4: *συντάξας τοῖς ναυάρχοις πλεῖν ὡς ἐπὶ τὸν πορθμόν, προκατέπλευσεν.*
20. *προπεριλαμβάνειν*,*) ante animo concipere, perspicere 5, 32, 3: *πῶς γὰρ ἄρξασθαί τινος καλῶς οἷόν τε μὴ προπεριλαβόντα τῷ νῷ τὴν συντέλειαν τῆς ἐπιβολῆς;*
21. *προσυγχεῖν* ante perturbare 5, 84, 9: *οἱ μισθοφόροι τοὺς πελταστὰς ἐξέωσαν, προσυγκεχυκότων ἤδη καὶ τὰς τούτων τάξεις τῶν θηρίων.*
22. *προεγκαθῆσθαι* ante inesse 3, 15, 9: *κατέφευγεν εἰς προφάσεις ἀλόγους, ἅπερ εἰώθασι ποιεῖν οἱ διὰ τὰς προεγκαθημένας αὐτοῖς ὁρμὰς ὀλιγωροῦντες τοῦ καθήκοντος.*

b. Simplicia non sunt verba Attica:

23. *προηττᾶν* ante vincere 2, 53, 3: *τὸ προηττῆσαν τὰς ψυχὰς τῶν δυνάμεων τοῦτο ἦν.* 3, 90, 4. 10, 7, 6. 14, 8, 8. 18, 11, 10; *ἡττᾶν* in act. gen. prim. ap. Pol.

Polybiana sunt verba:

24. *προνύσσειν* ante stimulare, incitare (Ursini coniect.) 28, 17, 8: *ἐβούλετο τοὺς Ῥοδίους προνύξας μεσίτας ἀποδεῖξαι. Νύσσειν*, pungere, verbum poët., praecipue Hom. est.
25. *προεισδεῖσθαι* ante illigari 9, 31, 1: *μὴ προεισδεδεμένους ἀλλ' ἐξ ἀκεραίου βουλευομένους Αἰτωλοῖς ὑμᾶς ἐχρῆν συμμαχεῖν. Εἰσδεῖν* non exstat.
26. *προεκδαπανᾶν* ante consumere, exhaurire 9, 43, 3: *ταῖς διώρυξι ταῖς ἐπὶ τὴν χώραν ἀγομέναις προεκδαπανᾶται (ὁ Εὐφράτης) πρὶν ἐκβολὴν πεποιῆσθαι.* Cf. *ἐκδαπανᾶν.*
27. *προκατελπίζειν* ante concipere bonam spem 14, 3, 1: *Σόφαξ ἔφερε δυσχερῶς διὰ τὸ προκατηλπικέναι περὶ τῶν διαλύσεων.* 2, 4, 5; *κατελπίζειν*, sperare, primum ex Hdt. et deinceps ex Pol. (2, 31, 8) affertur.
28. *προκαταλήγειν* prius desinere 2, 14, 6: *(ἡ τῶν Ἄλπεων παρώρεια) παρήκουσα συνεχῶς μέχρι πρὸς τὸν τοῦ παντὸς Ἀδρίου μυχόν, πλὴν βραχέος ὃ προκαταλήγουσα λείπει τοῦ μὴ συνάπτειν αὐτῷ. Καταλήγειν* ap. Aeschyl., Pol. etc.
29. *προκατασύρειν* ante vastare 4, 19, 9: *προκατασύρας τινὰς τόπους κατήχθη. Κατασύρειν* ab Hdt. et deinceps a Pol. usurpatur.

Πρός.

A. Ad.

a. Simplicia sunt verba Attica:

1. *προσστρατοπεδεύειν τινί* castra ponere ad 5, 3, 5: *προσεστρατοπέδευσε τῇ πόλει.* 5, 59, 1. 5, 71, 3. 6, 71, 4 etc.

*) Non in verborum thes.

2. *προσοικειοῦσθαι* amicitiam alicuius appetere*) 31, 10, 6: *καθ' ὅσον ἐδόκουν οἱ Ῥωμαῖοι βαρύτερον τῷ Εὐμένει προσφέρεσθαι, κατὰ τοσοῦτο συνέβαινε τοὺς Ἕλληνας προσοικειοῦσθαι.*
3. *προσανέχειν* animum advertere ad, exspectare alqd., exspectantem sustinere alqd. 1, 84, 12: *προσανέχοντες ταῖς βοηθείαις.* 3, 94, 3. 4, 19, 12. 4, 60, 8. 5, 17, 6. 15, 25, 25. 30, 8, 8.
4. *προσανατρέχειν* recurrere, respicere ad 1, 5, 4: *κἂν δέῃ τοῖς χρόνοις βραχὺ προσαναδραμόντας κεφαλαιώδη τῶν μεταξὺ πράξεων ποιήσασθαι τὴν ἀνάμνησιν.* 1, 12, 8. 5, 31, 8 etc.
5. *προσαναφέρειν* deferre ad 18, 19, 10: *προσανενεγκεῖν τῇ συγκλήτῳ περὶ τῶν συμπιπτόντων.* 31, 19, 4.
6. *προσαπερείδεσθαι* in disceptatione niti aliqua re, urgere alqd. 3, 21, 3: *ἐπίεζον καὶ προσαπηρείδοντο ἐπὶ τὰς τελευταίας συνθήκας.* (15, 32, 6 ex coniect. Hultsch.)

Polybiana sunt verba:

7. *προσαναδέχεσθαι* animum ad alqd. attendentem exspectare 5, 13, 8: *ὁ Φίλιππος προσανεδέχετο τοὺς ἀπὸ τῆς οὐραγίας.* 21, 13, 14.
8. *προσανακάμπτειν* reverti ad 11, 34, 8: *τοῦ Τηλέου προσανακάμψαντος πρὸς ἀμφοτέρους.*
9. *προσαναπίπτειν* accumbere 31, 4, 6, quo loco Diodor.: *ποτὲ μὲν ἐκάθιζε, ποτὲ δὲ προσανέπιπτε,* Athen.: *οὗ μὲν προσεκάθιζεν, οὗ δὲ προσανέπιπτε* tradit.

b. Simplicia non sunt verba Attica:

10. *προσεγγίζειν* accedere, appropinquare 8, 27, 10: *ὁπότε προσεγγίσας τῷ τείχει προσσυρίξαι νυκτός . .* 38, 1, 4; *ἐγγίζειν* prim. ap. Pol., ex adv. *ἐγγὺς* derivatum.

Polybiana verba sunt:

11. *προσορεῖν* finitimum esse 10, 41, 4: *τοὺς προσοροῦντας τῇ Μακεδονίᾳ Θρᾷκας.* 21, 22, 14; simpl. non exstat; *ὁρίζειν* att. cum trans. vi usurpatur.
12. *προσεξερείδεσθαι* conniti aliqua re 3, 55, 4: *ὁπότε πεσόντες βουληθεῖεν ἢ τοῖς γόνασιν ἢ ταῖς χερσὶ προσεξερείσασθαι πρὸς τὴν ἐξανάστασιν.*

B. Insuper.

Magnus horum verborum numerus demonstrat Polybium cum studio hanc praep. adhibere ad significandum alqd. ad aliud accedere, atque id etiam, ut exempla docent, saepe iis locis, ubi alio modo, praecipue antecedente coniunctione connexiva *καί*, iam haec accedendi notio indicata est.

a. Simplicia sunt verba Attica:

13. *προσαξιοῦν* insuper rogare 3, 11, 7: *ἀσμένως κατανεύσαντος αὐτοῦ καί τι καὶ προσαξιώσαντος παιδικῶς . .* 18, 8, 5.

*) Pol in Steph. thes. non profertur.

14. *προσαναδιδόναι* insuper tribuere 10, 14, 3: *καὶ παρακαλέσας προσανέδωκε κλίμακας πλείους τῶν πρότερον.*

15. *προσαναπαύειν* insuper quieti dare 4, 73, 3: *θύσας τῷ θεῷ καὶ τοὺς ἡγεμόνας ἑστιάσας, ἅμα δὲ καὶ τὴν λοιπὴν προσαναπαύσας δύναμιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μετὰ ταῦτα πάλιν ἀνέζευξεν*; eodem fere modo 5, 7, 3; acquiescere in est verbum in med. gen. 39, 2, 1: *τῶν ἀρχαίων συγγραφέων οἱ λογιώτατοι δοκοῦσί μοι προσαναπεπαῦσθαι τῷ τρόπῳ τούτῳ.*

16. *προσανατείνεσθαι* insuper minitari (tendentem manum) 18, 53, 9: *οὐ προσεῖχε τοῖς λόγοις, ἀλλὰ καὶ βλέπων εἰς τὸν Πτολεμαῖον ἀτενὲς ἔμενε καὶ πλείω χρόνον ὡσανεὶ προσανατεινόμενος αὐτῷ.* Sim. 5, 87, 4. 24, 12, 13. Sed 11, 22, 3: *εἰωθὼς τῇ ὥρᾳ προσανατείνειν* a Schweigh. exponitur: protrahere tempus.

17. *προσαντέχειν* insuper resistere 16, 30, 5: *τοῖς δὲ κατὰ γῆν ἔργοις ἕως μέν τινος προσαντεῖχον.* 24, 15, 2. 32, 22, 1.

18. *προσδιαρπάζειν* insuper diripere 4, 79, 2: *ὁ Φιλλίδας ἐκλιπὼν τὰς Τυπανέας, προσδιαρπάσας τινὰς τῶν οἰκιῶν, ἀπεχώρησεν.*

19. *προσδιασαφεῖν* praeterea declarare, verbis insuper additis exponere 39, 12, 12: *ἔγραψε τῇ συγκλήτῳ προσδιασαφῶν τὰ κατὰ μέρος.* 3, 24, 15. 4, 25, 6. 10, 24, 5.

20. *προσεπάγειν* insuper addere, subiungere 15, 25, 23: *οὐδεμιᾶς θεραπείας προσαγομένης, τὸ δ' ἐναντίον ἀεὶ προσεπαγομένης ὕβρεως, ἀνεθυμιᾶτο τὸ προϋπάρχον μῖσος*

21. *προσεπαγγέλλεσθαι**) insuper polliceri 31, 13, 6: *ὑποδεικνύων αὐτοῖς τὴν ἀκαταστασίαν τῆς βασιλείας καὶ προσεπαγγελλόμενος ἀκολουθήσειν μετὰ δυνάμεως.*

22. *προσεπειπεῖν* verbis insuper adicere 4, 85, 2: *ἔλεγε τὰ προειρημένα τολμηρῶς καί τι προσεπεῖπε τοιοῦτον***).

23. *προσεπιζητεῖν* semper alqd. amplius poscere 24, 9, 11: *ἀεί τι προσεπιζητούντων.*

24. *προσεπικοσμεῖν* insuper ornare 6, 23, 12: *ἐπὶ πᾶσι τούτοις προσεπικοσμοῦνται πτερίνῳ στεφάνῳ.* 6, 22, 2.

25. *προσεπινοεῖν**) insuper excogitare 20, 6, 4: *ἀεί τι προσεπινοῶν.*

26. *προσεπιτάττειν* insuper imperare 1, 63, 3: *τὸν χρόνον τῶν φόρων ἐποίησαν ἥμισυν, χίλια τάλαντα προσθέντες, τῶν τε νήσων ἐκχωρεῖν Καρχηδονίους προσεπέταξαν.* 1, 50, 7.***)

27. *προσεπιτείνειν* insuper intendere et duriores facere condiciones 1, 63, 2: *βραχέα προσεπέτειναν τοὺς Καρχηδονίους.* 3, 24, 14.

28. *προσεπιτιμᾶν* insuper increpare *) 22, 5, 10: *ἐφώτισε τὴν ἑκατέρων αἵρεσιν καὶ προσεπετίμησε τοῖς Λυκίοις.*

---

*) Pol. in Steph. thes. non profertur.

**) *Προσεπιλέγειν* praeter Pol. 21, 24, 14 etiam Aristot. praebet; qua re illud *προσεπεῖπε* non cum Hultsch. in *προσεπέρριπτε* mutandum esse puto; cf. 3, 99, 7: *τιθεὶς καὶ προσπαρατιθείς,* et 15, 25, 23: *οὐδεμιᾶς θεραπείας ἐπαγομένης, τὸ δ' ἐναντίον προσεπαγομένης ὕβρεως.*

***) In Steph. thes. hoc verbum etiam ex Isocr. Archid. p. 123 d affertur, ubi nunc *προσεπιβάλλειν* legitur.

29. *προσκατατάττειν* insuper adicere 3, 20, 1: *οἱ Ῥωμαῖοι οὐ περὶ τοῦ πολέμου τότε διαβούλιον ἦγον, καθάπερ ἔνιοι τῶν συγγραφέων φασί, προσκατατάττοντες ἔτι καὶ τοὺς εἰς ἑκάτερα ῥηθέντας λόγους.*
30. *προσπαρατιθέναι* insuper ante oculos ponere 3, 99, 7: *τιθεὶς ὑπὸ τὴν ὄψιν τὴν τῶν Ῥωμαίων πρᾳότητα παρὰ τὴν Καρχηδονίων ἀπιστίαν καὶ προσπαρατιθεὶς τὴν αὑτοῦ μετάθεσιν.*
31. *προσυποδεικνύναι* insuper demonstrare, afferre 22, 13, 4: *ἀλλὰ καὶ προσυπέδειξε ἔγκλημα κατὰ τῶν Ἀχαιῶν.*
32. *προσυπομιμνήσκειν* insuper admonere 38, 2, 2: *τοῦ βασιλέως βουλομένου τι προσυπομιμνήσκειν.* 22, 8, 7.

Polybiana sunt verba:

33. *προσακροβολίζεσθαι* praeterea velitarem pugnam inire 3, 71, 10: *προσέταξεν ἐπιδιαβαίνειν τὸν ποταμὸν καὶ προσακροβολιζομένους κινεῖν τοὺς πολεμίους.* 11, 22, 5.
34. *προσχλευάζειν* insuper irridere 4, 16, 4: *οὐδ' ἀπολογίας ἔτι κατηξίουν τοὺς ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ καὶ προσεχλεύαζον.*
35. *προσαναμιμνήσκειν* praeterea admonere 5, 111, 10: *βραχέα προσαναμνήσαντες τῆς προκατασκευῆς ἐπὶ τὸν περὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας λόγον ἐπάνιμεν.* 4, 28, 6. 4, 29, 7. 7, 13, 2. 8, 37, 5. 39, 19, 3. cf. *προσυπομ*
36. *προσανοιμώζειν* insuper lamentari 5, 16, 4: *καταπλαγεὶς ὁ Λεόντιος καί τι προσανοιμώξας ἀπῄει τεθυμωμένος.*
37. *προσαφιέναι**) praeterea amittere 13, 2, 5: *τὸ πνεῦμα προσαφῆκε τῷ χρυσίῳ.*
38. *προσεξελίσσειν* insuper a tergo circumducere 6, 40, 13: *ἐὰν μήποτε προσεξελίξαι δέῃ τοὺς ἀστάτους.*
39. *προσεπισιτίζεσθαι* rem frumentariam adaugere 1, 29, 1: *μετὰ ταῦτα πάλιν Ῥωμαῖοι προσεπισιτισάμενοι ἀνήγοντο.*
40. *προσκατακτᾶσθαι* insuper acquirere 15, 4, 4: *χάριν τοῦ μὴ μόνον τὴν πατρῴαν ἀρχὴν ἀπολαβεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ Σόφακος προσκατακτήσασθαι.*

b. Simplicia non sunt verba Attica:

41. *προσενυβρίζειν* insuper contumelia afficere 4, 4, 2: *πάλαι ἐπὶ τοῖς γινομένοις διαλγοῦντες, τότε δὲ καὶ προσενυβρίζεσθαι δόξαντες.* *Ἐνυβρ.* ap. poët., Pol. etc. occurrit.
42. *προσεπιμετρεῖν* insuper addere 38, 11, 7: *καὶ προσεπεμέτρησεν ἕτερον ψήφισμα παράνομον.*

Polybiana sunt verba:

43. *προσεπιδράττεσθαι* insuper ad se trahere 9, 10, 6: *τὸν τῶν ἡττωμένων ζῆλον ἀναλαμβάνειν, προσεπιδραττομένους ἅμα καὶ ἐξακολουθοῦντα τοῖς τοιούτοις φθόνον.* *Ἐπιδρ.* ap. script. rec.
44. *προσκατακλαίεσθαι* praeterea deflere 39, 8, 9: *τοὺς ἐκπορευομένους ἠλέουν καὶ προσκατεκλαίοντο πάντες.* *Κατακλ.* ap. poët. et Pol. in usu est.

---

*) Ab Hultschio prim. in contextum receptum, qua re non in verb thes. exstat.

Σύν.

Apud Polybium verba cum hac praep. iuncta sunt omnium creberrima, cum haec praepositio non solum societatem quandam agendi, sed etiam simili modo ac praepositio *πρὸς* illam accedendi vel efficiendi alqd. eodem tempore notionem significat; atque praepositio in his Pol. verbis novatis semper fere adverbio „simul", „una" sim. videtur interpretanda esse.

a. Simplicia sunt verba Attica:

1. *συγκινεῖν* simul commovere 15, 17, 1: *ἔλεον ἐκκαλεῖται καὶ συγκινεῖ πως ἕκαστον ἡμῶν ὁ ξενισμός.* 2, 59, 5.
2. *συγχρῆσθαι* simul uti 2, 32, 7: *οἱ Ῥωμαῖοι ἐβούλοντο συγχρῆσθαι ταῖς τῶν συμμαχούντων αὐτοῖς Κελτῶν δυνάμεσι.* 2, 39, 4. 3, 14, 5. 4, 6, 2. 5, 21, 7. 5, 39, 4. 5, 69, 9 aliisque plurimis locis; interdum cum acc. coniunctum valet mutuari, ut 1, 20, 14: *συγχρησάμενοι πεντηκοντόρους διεκόμισαν τοὺς ἄνδρας.*
3. *συμψεύδεσθαι* simul mentiri 6, 4, 10: *συμψεύδονται καὶ συγχρῶνται πάντες οἱ μόναρχοι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι.*
4. *συναγανακτεῖν* simul dolere, indignari cum 2, 59, 5: *βουλόμενος παραστήσασθαι τοὺς ἀκούοντας εἰς τὸ μέλλον αὐτῷ συναγανακτεῖν ἐφ' οἷς ἔπαθεν.* 4, 76, 5. 6, 6, 6.
5. *συναγωνιᾶν* simul cum aliquo angi 3, 43, 8: *τῶν στρατοπέδων ἀμφοτέρων ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους παρὰ τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ παρεστώτων καὶ τῶν ἰδίων συναγωνιώντων.* *Ἀγωνιᾶν* ap. Att. est: certare, contendere cum aliquo.
6. *συνακμάζειν* eodem tempore florere 32, 12, 3: *συνηκμηκυῖαν τῷ βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τῇ Σκιπίωνος*; metaph. 16, 28, 1.
7. *συνενθουσιᾶν* simul studio alicuius rei incensum esse 38, 10, 7: *ὁ Κριτόλαος, ὥσπερ κατ' εὐχὴν ὑποθέσεως ἐπειλημμένος καὶ θεάτρου συνενθουσιῶντος, κατανίσταιο τῶν ἀρχόντων*
8. *συνευωχεῖσθαι* una epulari*) 26, 1, 4: *ὅτε τῶν νεωτέρων αἴσθοιτό τινας συνευωχουμένους.*
9. *συντηρεῖν* simul conservare 15, 25, 13: *Πέλοπα ἐξέπεμψε πρὸς Ἀντίοχον παρακαλέσοντα συντηρεῖν τὴν φιλίαν* (secum, eodem modo quo ipsum).
10. *συνανασώζειν* adiuvare aliquem in aliqua re recuperanda vel conservanda 3, 77, 6: *παρεῖναι τὴν ἐλευθερίαν ἀνακτησόμενος Ἰταλιώταις καὶ τὴν χώραν συνανασώσων.* 4, 25, 6:
11. *συναποχωρεῖν* simul abscedere 20, 10, 5: *τοὺς ἅμα τούτῳ συναποχωρήσαντας πρὸς αὐτούς.*
12. *συνδιακομίζεσθαι* simul traici 3, 43, 4: *ὥστε πλῆθος ἱκανὸν ἵππων συνδιακομίζεσθαι.*
13. *συνδιαλαμβάνειν* una deliberare 16, 25, 1: *ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἐξέπεμπε πρεσβευτὰς πρὸς Ἄτταλον παρακαλέσοντας αὐτὸν ἐλθεῖν χάριν τοῦ συνδιαλαβεῖν περὶ τῶν ἐνεστώτων.* Cum hac deliberandi vi *διαλ.* ap. Eur., Pol. exstat.

---

*) Pol. in Steph. thes. non profertur.

2'

14. *συνδιανοεῖσθαι* una deliberare 3, 68, 15: *αὐτὸς ἐπιμελῶς συνήδρευε τῷ Ποπλίῳ περὶ τῶν παρόντων συνδιανοούμενος.* 2, 54, 14.
15. *συνδιατηρεῖν* una conservare 2, 58, 3: *οἳ μετὰ τῶν Ἀχαιῶν συνδιετήρουν τὴν ὑποκειμένην αὐτοῖς κατάστασιν.*
16. *συνεκκαίειν* simul inflammare, excitare 3, 14, 3: *οὓς ἠρέθισαν μάλιστα μὲν οἱ τῶν Ὀλκάδων φυγάδες, συνέκκαυσαν δὲ καὶ τῶν ἐκ τῆς Ἑλμαντικῆς οἱ διασωθέντες.*
17. *συνεκκαλεῖσθαι* simul excitare 11, 1a, 2: *εἰς ἐπίστασιν ἄγει τοὺς ἀναγινώσκειν θέλοντας καὶ συνεκκαλεῖται πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν τοὺς ἐντυγχάνοντας.* 18, 19, 11.
18. *συνεκχεῖσθαι* simul se effundere 9, 9, 7: *Λακεδαιμόνιοι τῇ πρώτῃ πάντες ἀγγελίᾳ συνεκχυθέντες τὴν Σπάρτην ἔσωσαν.* 11, 14, 7.
19. *συνεξαίρειν* simul proficisci 12, 5, 8: *τούτων δή τινας τῶν γυναικῶν συνεξᾶραι μετὰ τῆς ἀποικίας. Ἐξαίρειν* Att. est: tollere, ap. Pol.: proficisci.
20. *συνεμβαίνειν* simul adire, inire 1, 20, 7: *ὥρμησαν ἐπὶ τὸ συνεμβαίνειν τοῖς Καρχηδονίοις εἰς τὴν θάλατταν.* Metaph. 16, 26, 6.
21. *συνεπιβάλλειν* simul incidere 2, 56, 4: *ὅσα συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς.* Simul considerare 4, 38, 4.
22. *συνεπιβοηθεῖν* simul auxilio venire 4, 69, 4: *τὸ γὰρ πρῶτον αὐτῶν οἱ προεστῶτες ὑπελάμβανον τῶν Ἀχαιῶν αὐτῶν τινας συνεπιβεβοηθηκέναι.*
23. *συνεπιδεικνύειν* simul ostendere 3, 38, 5: *τῇ διανοίᾳ χρὴ συνδιανεύειν καὶ συρρέπειν ἐπὶ τοὺς τρόπους ἀεὶ τοὺς διὰ λόγου συνεπιδεικνυμένους* 33, 5, 1.
24. *συνεπιδιδόναι* simul praebere 32, 20, 10: *συνεπέδωκαν αὐτοὺς εἰς τὸ συνεπισχύειν καὶ κοινωνεῖν.* 32, 10, 5.
25. *συνεπικυροῦν* simul comprobare 6, 16, 2: *ἡ σύγκλητος οὐ δύναται συντελεῖν, ἂν μὴ συνεπικυρώσῃ τὸ προβεβουλευμένον ὁ δῆμος.* 21, 24, 3.
26. *συνεπινοεῖν* simul cogitare 8, 17, 2: *λέγων ὡς οὐδὲν ἂν τῷ βασιλεῖ μεῖζον χαρίσαιτο κατὰ τοὺς ἐνεστῶτας καιροὺς ἢ συνεπινοήσας πῶς καὶ τίνι τρόπῳ δύναται σῶσαι τὸν Ἀχαιόν.*
27. *συνεπισημαίνεσθαι* simul reprehendere 4, 24, 4: *ὁ γὰρ Φίλιππος τὰ κατ' ἰδίαν τῶν συμμάχων εἰς αὐτοὺς ἀδικήματα καθήκειν ἔφησεν αὐτῷ μέχρι λόγου καὶ γραμμάτων διορθοῦν καὶ συνεπισημαίνεσθαι.*
28. *συμμεταδιδόναι* simul communicare 5, 36, 2: *αὐτῷ ἅμα συμμετέδωκε τῆς ἐπιβολῆς.* 12, 16, 6.
29. *συμμετατίθεσθαι* simul mutari 9, 23, 4: *ἀναγκαζόμενος ταῖς τῶν πραγμάτων μεταβολαῖς συμμετατίθεσθαι.* 18, 30, 7; sim. 9, 23, 8 et 10, 36, 7 *συμμεταπίπτειν*, quod verbum iam ap. Aeschin. legitur.
30. *συμπαρακεῖσθαι* *) simul additum esse 6, 53, 8: *ῥάβδοι καὶ πελέκεις καὶ τἆλλα τὰ ταῖς ἀρχαῖς εἰωθότα συμπαρακεῖσθαι προηγεῖται.*
31. *συμπαραπλεῖν* simul iuxta aliquem navigare 5, 68, 9: *κατεστρατοπέδευσε περὶ τὸν Δαμούραν ποταμόν, συμπαραπλέοντος ἅμα καὶ Διογνήτου τοῦ ναυάρχου.*

---

*) Pol. in Steph. thes. non profertur.

32. **συμπαρατιθέναι** simul in latere alicuius collocare 2, 66, 7: *τοὺς ἱππεῖς ἀντέθηκε τῷ τῶν πολεμίων ἱππικῷ συστήσας αὐτοῖς Ἀλέξανδρον ἡγεμόνα καὶ συμπαραθεὶς πεζοὺς χιλίους.*

33. **συμπεριποιεῖν** adiuvare alium in aliqua re adipiscenda 3, 49, 9: *παρακαλοῦντος εἰς τὸ συμπρᾶξαι καὶ συμπεριποιῆσαι τὴν ἀρχὴν αὐτῷ.*

34. **συμπροσλαμβάνειν***) simul assumere 1, 26, 6: *καὶ τρίτην ἐπωνυμίαν ἔτι συμπροσειλήφει.* Hoc verbum recte ab Hultsch. restitutum est.

35. **συνυπακούειν** simul oboedire 1, 70, 9: *πάντων σχεδὸν τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ἑτοίμως συνυπακουσάντων αὐτοῖ ςπρὸς τὴν ἀπὸ τῶν Καρχηδονίων ἀπόστασιν.* 1, 66, 7. 5, 4, 4. 5, 56, 9. 9, 3, 2. 10, 26, 3. 21, 4, 4. 21, 4, 8. 24, 10, 2. 24, 11, 9. 24, 13, 7. 27, 2, 12.

36. **συνυπάρχειν** simul adesse 6, 39, 2: *κἄν τι κατὰ τὸν βίον αὐτοῖς ἄλλο συνυπάρχῃ τῆς ἐπ' ἀγαθῷ μνήμης ἄξιον.*

37. **συνυποδεικνύειν** simul demonstrare 1, 27, 1: *οἱ τῶν Καρχηδονίων στρατηγοὶ παρακαλέσαντες τὰ πλήθη διὰ βραχέων καὶ συνυποδείξαντες αὐτοῖς.* 3, 48, 7. 5, 21, 4. 5, 98, 11. 12, 25 f., 7. 18, 15, 12.

38. **συνυποκρίνεσθαι** simul simulare 3, 31, 7: *πρὸς τὸ παρὸν ἀεί πως ἁρμοζόμενοι καὶ συνυποκρινόμενοι τοιαῦτα.* 3, 52, 6. 3, 92, 5. 5, 24, 11. 5, 49, 7. 5, 102, 6.

39. **συνεξανίστασθαι** simul surgere, excitari ad pugnam 16, 9, 4: *ἠνάγκασε τὴν αὐτοῦ πατρίδα συνεξαναστῆναι τοῖς καιροῖς.***) 27, 9, 3.

40. **συνεπεμβαίνειν** simul uti 20, 11, 7: *ἀντέχεσθαι τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνοίας καὶ μὴ θελῆσαι συνεπεμβαίνειν τοῖς κατ' ἀλλήλων καιροῖς.* 30, 9, 19.

Polybiana verba sunt:

41. **συμψοφεῖν** collidere, concrepare 1, 34, 2: *κατὰ τὰ παρ' αὐτοῖς ἔθη συνεψόφησαν τοῖς ὅπλοις.* 11, 30, 1. 15, 12, 8.

42. **συνομηρεύειν** simul obsidem esse 21, 11, 9: *τοὺς ἅμα τούτῳ συνομηρεύοντας νεανίσκους.*

43. **συνορμεῖν** simul appellere 5, 68, 6: *ὁμοῦ συνορμούσης αὐτῷ καὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως.*

44. **συρρέπειν** simul animum dirigere ad 3, 38, 5: *οὕτως καὶ τῇ διανοίᾳ χρὴ συνδιανεύειν καὶ συρρέπειν ἐπὶ τοὺς τόπους.*

45. **συναναδέχεσθαι** simul suscipere 16, 5, 6: *ἐπιβοηθήσαντος αὐτῷ Φιλοστράτου καὶ συναναδεξαμένου τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον.*

46. **συνανακομίζεσθαι** simul restituere 4, 25, 8: *συνανακομιεῖσθαι δὲ καὶ τοῖς Ἀμφικτυόσιν ἔγραψαν τοὺς νόμους.*

47. **συνανανεοῦσθαι** simul renovare 12, 6 a, 3: *οὐ μόνον τὰς εὐνοίας ἀλλὰ καὶ τὰς ξενίας καὶ τὰς συγγενείας τῶν δεσποτῶν οἱ δουλεύσαντες πειρῶνται προσποιεῖσθαι καὶ συνανανεοῦσθαι.*

---

*) Pol. in Steph. thes. non profertur.

**) Hoc verbum in Steph. thes. etiam ex Xen. Cyrop. 8, 4, 27 profertur, ubi tamen nunc *ἐξανίστασθαι* legitur.

48. *συνεκπληροῦν* simul explere 3, 78, 5: *ἔκρινε τὴν ταχίστην ἀναζευγνύειν καὶ συνεκπληροῦν τὰς τῶν δυνάμεων ὁρμάς.* 14, 4, 3. 16, 28, 2. 32, 9, 1.
49. *συνεκποιεῖσθαι* contentum esse 6, 49, 7: *συνεξεποιοῦντο ταῖς ἐκ τῆς Λακωνικῆς αὐτῆς ἐπαρκείαις,* *Ἐκπ.* cum sufficiendi notione ex Hippocr., Hdt., Theophr. ante Pol. profertur.
50. *συνεξίστασθαι* simul surgere, excitari ad pugnam 3, 34, 9: *εὐθύμως τῶν ὄχλων αὐτῷ συνεξισταμένων.* 3, 68, 8.
51. *συνεπιχειρεῖν* simul adoriri 3, 84, 1: *διαπεμψάμενος πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐνέδραις συνεπεχείρει πανταχόθεν ἅμα τοῖς πολεμίοις.*
52. *συγκαθορμίζεσθαι* simul portum petere 5, 95, 3: *ἐπιπλέουσι ταῖς Ταυρίωνος ναυσὶ καὶ συγκαθορμισθεῖσιν ὡς φίλοις μετὰ τεττάρων πλοίων.*
53. *συγκαταβιβάζειν* simul deducere 5, 70, 8: *προκαλεσάμενος εἰς ἀκροβολισμὸν τοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ συγκαταβιβάσας ἐπὶ πολὺ τοὺς προκινδυνεύοντας.*
54. *συγκατανεύειν* simul adnuere 30, 1, 9: *μετεωρίζεσθαι καὶ συγκατανεύειν τοῖς εἰς τοῦτο τὸ μέρος αὐτὸν παρορμῶσιν.* 3, 52, 6.
55. *συγκαταφθείρειν* simul perdere 9, 26, 6: *ἀγωνιῶν μὴ συγκαταφθείρῃ τοὺς ἰδίους στρατιώτας.*
56. *συνυπερβάλλειν* una transire 4, 48, 6: *ἅμα τούτῳ συνυπερέβαλε τὸν Ταῦρον.*
57. *συνυπονοεῖν* simul cogitare 4, 24, 2: *τοὺς ἀκούοντας αὐτοὺς χρὴ συνυπονοεῖν.*
58. *συνυποπτεύειν* simul suspicari 14, 4, 8: *τῶν Νομάδων οὐδεὶς ἁπλῶς συνυπώπτευσε τὸ γινόμενον.*

b. Simplicia non sunt verba Attica:

59. *συνευδοκεῖν**) simul assentiri 22, 13, 3: *δυσαρεστεῖται τοῖς ᾠκονομημένοις καὶ συνευδοκεῖ τοῖς ὑπὸ Καικιλίου λεγομένοις.* 7, 1, 3. 23, 4, 13. 32, 21, 9. Simpl. prim. ap. Pol.
60. *συνοξύνειν* simul acuere 6, 22, 4: *τὸ κέντρον ἐπὶ λεπτὸν ἐξεληλασμένον καὶ συνωξυσμένον* Simpl. ap. Hdt., Soph., Theophr. etc.
61. *συνδιανεύειν* simul se convertere 1, 23, 10: *πάντῃ καὶ πάντως ἀντιπεριισταμένων καὶ συνδιανευόντων τῶν ὀργάνων, ἔφυγον οἱ Καρχηδόνιοι.* *Διαν.* verbum script. rec. est.
62. *συνεξακολουθεῖν* simul subsequi, consequi, simil. 3, 109, 9: *καὶ τὰ συνεξακολουθοῦντα τούτοις.* 3, 55, 3. 1, 31, 7. 3, 63, 11. 7, 12, 3. 16, 27, 3. 18, 14, 15. 18, 15, 5. 18, 28, 9. 18, 32, 12. 24, 11, 5. 30, 21, 9. 32, 12, 4. 37, 7, 4; *ἐξακ.* est verbum script. rec.
63. *συνεπαγωνίζεσθαι* simul denuo adversum esse 3, 118, 6: *ὥσπερ ἐπιμετρούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης.* *Ἐπαγ.*, iterum certare, ap. script. rec. legitur.
64. *συνεπισείειν* simul concutere (coniect. G. Hermanni probanda) 30, 14, 9: *ἅμα τούτοις ἐπικτυποῦντες οἱ χοροὶ καὶ συνεπισείοντες τὴν σκηνὴν ἐπεφέροντο τοῖς ἐναντίοις.* *Ἐπισ.* ap. Hom., Eur., alios in usu est.
65. *συνεξαποστέλλειν* simul mittere 5, 87, 6: *καὶ τούτοις μὲν ἐπικυρώσοντα τὰς διαλύσεις συνεξαπέστειλε Σωσίβιον.* 8, 21, 6. 8, 32, 2. 22, 18, 11. 23, 1, 2. 25, 2, 2. 29, 3, 7.

---

*) Pol. in Steph. thes. non profertur.

Polybiana verba sunt:

66. *συνεγγίζειν* simul appropinquare 1, 53, 8: *προσαγγειλάντων τῶν σκοπῶν πλῆθος ἱκανὶν πλοίων προσφέρεσθαι παντοδαπῶν καὶ συνεγγίζειν.* 1, 53, 12. 1, 76, 7. 1, 77, 3, saepissime.
67. *συντερμονεῖν* (ex subst. *τέρμων* i. q. *τέρμα* ductum) finitimum esse 2, 21, 9: *διὰ τὸ συντερμονεῖν τῇ τῶν Ῥωμαίων χώρᾳ.* Simpl. non exstat.
68. *συσσαίνεσθαι* laetitia affici, delectari 1, 80, 6: *οἱ πλεῖστοι συνεσαίνοντο τῇ διαλέκτῳ.* Simpl. ap. poët. et script. posteriores occurrit.

Ὑπέρ.

Duo verba cum hac praep. cum notione „super" iuncta afferenda sunt, quae ap. Pol. unum occurrunt:

1. *ὑπερβιοῦν* vita superare 22, 20, 3: *χρόνον οὐκ ὀλίγον ὑπερβιώσασα τἀνδρός.*
2. *ὑπερκυβιστᾶν* praecipitem in periculum irruere 28, 6, 6: *τοὺς ὑπερκυβιστῶντας καὶ διὰ τῶν κοινῶν πραγμάτων ἰδίαν χάριν ἀποτιθεμένους παρὰ Ῥωμαίοις.* Simplicia horum verborum Attica sunt.

Ὑπό.

Notio praepositionis „sensim", „paulum" subest verbis novatis, quorum simplicia ap. scr. Att. usitata sunt.

1. *ὑποκολακεύειν* paulum blandiri 6, 18, 5: *ἀπολαύοντες τῆς εὐδαιμονίας καὶ ὑποκολακευόμενοι καὶ ῥᾳθυμοῦντες.*
2. *ὑπομειδιᾶν* subridere 18, 7, 6: *ὑπομειδιάσας σαρδάνιον ἀπεσιώπησε.*

Cum praepositionibus *εἰς* et *ἀμφὶ* nulla verba copulata a Polybio novata inveniuntur.
